

”مینی بچی - تم اس سمیہ باپ کی سات شیوا ۾ مددگار بنی ہو اس لیٹی

تمہارا سمرٹ ہوتا ہے، پوجن نہیں، کیونکہ شریر آپوتر ہے۔“

پرشن :- کونسا نشا تم بچون کی بُدی ۾ نرنتر رہنا چاہیٹی؟

اُتر :- ہم شو بابا کی بچی ہے، اُن سین راج یوگ سیک سورب کی راجائی کا ورثا
لینتی ہے، یہ نشا تمہین نرنتر رہنا چاہیٹی۔ وشو کا مالک بننا ہے تو بہت خبرداری سین
پڑھنا اور پڑھانا ہے۔ کپی پی باپ کی نندا نہیں کرانی ہے۔ کسی سین پی لڑنا جھگڑنا
نہین ہے۔ تم کوڈی سین ہیری جسٹا بنتی ہو تو آچی ریت ڈارٹا کرنی ہے۔

گیت :- جو پیٹا کی سات ہے۔۔۔۔

اوم شانتی ۔ بچون نین سمجھا۔ جو باپ کی سات ہے وو باپ دادا کی سات ہے۔ آپی
تو دبل ہے نان۔ یہ آچی طرح سمجھایا جاتا ہے برہما دواران ۾ پتا پرماتما شو استاپنا
کئی کرینگی؟ وہ تو جانتی نہیں ہے۔ تم بچی ہین جانتی ہو اُنکو اپنا شریر ہے نہیں۔
کرشن کو تو اپنا شریر ہے۔ اُسی تو کھا نہیں جا سکتا ک پرماتما شری کرشن کی شریر
دواران۔۔۔۔ نہیں۔ کرشن تو ہے سٹیگ کا پرنس۔ پرم پتا پرماتما برہما دواران استاپنا کراتی
ہے تو ضرور برہما ۾ پرویش کرنا پری۔ اور کوئی آپاہ ہے نہیں۔ پریٹا آد کی بات نہیں۔
باپ برہما دواران سپ سمجھا دیتی ہے۔ وجہ مالھا جسکو ردر مالھا کھا جاتا ہے۔ جو منش
پوُجتی ہے، سمرتی ہے۔ تم بچی سمجھتی ہو یہ ردر مالھا صرف سمری جاتی ہے وا پوُجی
جاتی ہے۔ میرو تو کھا جاتا ہے برہما سرسوتی کو۔ باقی مالھا ہوئی بچون کی۔ وشنو کی
مالھا تو ایک ہے، پوُجی جا سکتی ہے۔ اس سمیہ تم پرشارتی ہو۔ تمہارا سمرٹ ہوتا ہے اُنت
۾۔ آتمائون کی مالھا ہے یا جیو آتمائون کی؟ پرشن اونینا نان۔ وشنو کی مالھا تو کھینگی
چئن جیو آتمائون کی مالھا۔ لکشمی نارائٹ پوُجی جاتی ہے نان۔ کیونکہ انھون کی آتما
اور شریر دونو پوتر ہے۔ ردر مالھا وہ تو صرف آتمائون کی ہے کیونکہ شریر تو آپوتر ہے۔
وہ تو پوجی نہیں جا سکتی۔ آتما کئی پوُجی جاتی ہے۔ تم کھتی ہو ردر مالھا پوُجی
جاتی ہے۔ پرنٹو نہیں، پوُجی نہیں جاتی۔ جب نام ہین ہے سمرنی۔ تو جو پی داٹی ہے وہ
سمرٹ ہوتی ہے، جب شریر ۾ ہے۔ داٹی تو برہمٹون کی ہے۔ سمرٹ کسکو کرتی ہے، یہ
تو کسی کو پتا نہیں ہے۔ یہ ہے برہمٹ جو پارت کی شیوا کرتی ہے۔ اُنکو یاد کرتی
ہے۔ جبت امبا دیویان آد بہت ہے، اُنکو یاد کرنا چاہیٹی؟ پوجنی لائق لکشمی نارائٹ
بنتی ہے۔ تم نہیں، کیونکہ تمہاری شریر پنت ہے۔ آتما پوتر ہے پرنٹو وہ پوُجی نہیں جا
سکتی ہے، سمری جا سکتی ہے۔ کوئی پی تم سین پوُجی تو سمجھا ہوتا چاہیٹی۔ تم
ہو برہمٹیان۔ تمہاری یادگار دیویون کی روپ ۾ ہے۔ تم شریمت پر خد پاون بنتی ہو تو یہ
مالھا فرست برہمٹون کی سمجھی جاتی قر دیوتائون کی۔ ویچار ساگر مٹن کرنی سین
رزلت نکلینگی۔ جب آتمائین سالگرام روپ ۾ ہے تب پوُجی جاتی ہے۔ شو کی پوجا ہوتی

هٽَ تو سالگرام ڪي پي هوتي هٽَ ڪيونڪ آتما پوٽر هٽَ. شرير هٽَ نهين. سمرڻ صرف تمھارا ڪيٽا جاتا هٽَ ڪيون؟ تم شرير ڪي ساٿ شيوا ڪرتي هو. پوجا نهين هو سڪتي هٽَ ڦر جب شرير چورتِي هو تو تو ٽر پي شو ڪي ساٿ پوڄي جاتي هو. ويچار ڪيٽا جاتا هٽَ نان. ٽر اس سميه برهمڻ هو. شو بابا پي برهما ۾ آتي هٽَ تو برهما پي ساڪار ۾ هٽَ. ٽر محنت ڪرتي هو. يهه مالها جئسي ساڪاري هٽَ. برهما سرسوتي اوڙ ٽر گيان گنگائين. ٽر نين ڀارت ڪو سورڳ بنايا، يهه رُدر يگيه رڇا. جو پوجا ڪرتي هٽَ اُسڙ صرف شو اوڙ سالگرام هوتي هٽَ. اُنڀر برهما سرسوتي ڪا اُٿو ٽر بچون ڪا نام نهين هٽَ. يهان تو سپڪا نام هٽَ. تمھارا سمرڻ ڪرتي هٽَ. ڪوُن ڪوُن گيان گنگائين ٿي. وهه تو هٽَ گيان ساگر. يهه هٽَ برهمڻ پٽرا بڙي ندي. يهه برهما ماتا پي هٽَ. ساگر ايڪ هٽَ، باقي گنگائين تو ڦسر ڦسر ڪي اُنڪ پرڪار ڪي هوتي هٽَ. نمبروار جنم اڇا گيان هٽَ، اُنڪو سروور ڪها جاتا هٽَ. مِهما پي هٽَ. ڪهتي هٽَ مانسروور ۾ اِشان ڪرني سين پريزادا بن جاتي هٽَ. تو تمھاري مالها سمرِي جاتي هٽَ. سمرني ڪهتي هٽَ نان. سمرڻ ڪرو، وهه تو صرف رام رام ڪهتي هٽَ. پرنٽو ٽر جانتِي هو سمرڻ ڪسڪا هونگا؟ جو جاستي سروس ڪرتي هٽَ. پھلي تو بابا هٽَ قول ڦر ميوڙو. جو بهت محنت ڪرتي هٽَ ڦر رُدر مالها سو وشنو ڪي مالها بنتي هٽَ. تمھاري صرف آتما پوڄي جاتي هٽَ. ٽر اَب سمرڻ لائق هو. سمرني تمھاري هٽَ. باقي پوجا نهين هو سڪتي ڪيونڪ آتما پوٽر، شرير اُپوٽر هٽَ. اُپوٽر چيز ڪي پوڄي نهين جاتي. جب رُدر مالها بنني لائق بن جاتي هو ڦر اُنٽ ۾ ٽر شڏ بن جاتي هو. تمڪو ساڪياتڪار هونگا پاس وٽ اُنر ڪوُن ڪوُن هوتي هٽَ. سروس ڪرني سين ناماچار بهت هو جاتا هٽَ. معلوم پرتا جائينگا وجھه مالها ۾ نمبروار ڪوُن ڪوُن آئينگا! يهه باتين بڙي گُهيھ هٽَ.

منش تو صرف رام رام ڪهتي هٽَ. ڪرشن لوگ ڪرائيسٽ ڪو ياد ڪرتي هٽَ. مالها ڪسڪي هونگي؟ گاڏ تو ايڪ هٽَ. باقي جو پاس بئني هٽَ اُنڪي مالها بنتي هونگي. اس مالها ڪو ٽر اُپي صرف سمجھه سڪتي هو. اُپني آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم والي هين نهين سمجھه سڪتي تو اوڙ ڪئسي سمجھينگي. سيڪو پنت سين پاون بناني والا تو ايڪ هين باپ هٽَ. ڪرائيسٽ ڪي ليئي اُئسي نهين ڪهينگي ڪ وهه پنت ڪو پاون بناني والا هٽَ. اُنڪو جنم مرڻ ۾ آڪر نيچي اُترنا هين هٽَ. واسطو ۾ اُنڪو گرو پي نهين ڪهينگي ڪيونڪ سرو ڪا سدگتي داتا ايڪ هين باپ هٽَ. سو تو جب اُنٽ هو، جھاڙ جڙجڙ پيوٽ هو تب باپ آڪر سيڪو سدگتي ديتي هٽَ. آتما اوپر سين آتي هٽَ ڌرم ڪي اِستاپنا ڪرني. اُنڪو تو جنم مرڻ ۾ آنا هٽَ. سترُو ايڪ هين هٽَ. وهه سرو ڪي سدگتي داتا هٽَ. سچا سترُو منش ڪوئي هو نه سڪي. وهه تو صرف آتي هين هٽَ ڌرم اِستاپن ڪرني، اُنڪي پڇاڙي سڀ آني لگتي هٽَ ڀارت بجاني. جب سڀ تموپرڌان اوستا ڪو پاتي هٽَ تب مئن آڪر سرو ڪي سدگتي ڪرتا هون. سڀ واپس جاتي هٽَ ڦر نئين سر چڪر شروع هوتا هٽَ. ٽر راج يوگ سيڪتي هو. وهي راجائي پائينگي ڦر راجا بني وا پرڇا بني. پرڇا تو ڏير بنتي هٽَ. محنت هٽَ راجائي پد پاني ڪي.

آنت ۾ پورا پتا پرينڌا. ڪوئن وجهه مالها ۾ پروئي جاتي هئ. انپڙه، پڙهي هوئي ڪي آڱي پري ڊوئينڱي. ستيگ ۾ آئينڱي پرنٽو نوڪر چاڪر بنا پرينڌا. يهه سپڪو معلوم هو جائينڱا. جسسي امتحان ڪي دنون ۾ سپڪو معلوم پر جاتا هئ ڪوئن ڪوئن پاس هونڱي. پڙهائي پر آئينشن نهين هوتا هئ تو فيل هو جاتي هئ. تمهاري يهه هئ بيحد ڪي پڙهائي. ايشوريه وشو ودياليه تو ايڪ هئ، جهان منش سين ديوتا بنا هئ، اسر نمبروار پاس هوتي هئ. پڙهائي ايڪ هين راج يوگ ڪي هئ، راجائي پد پاني ۾ محنت هئ اوڙ سروس پي ڪرني هئ. راجا جو بنينڱي انڪو ڦر آڻي پر جاتي بناني پري. آڇي آڇي بچيان بڙي بڙي سينٽرس سنپالتي هئ، بڙي پر جاتي بناني هئ. بابا پي ڪهتي هئ بڙا بڻيچا بناو تو بابا پي آڪر ديڪي. آب تو بهت چوئا هئ. بامبي ۾ تو لاکون هو جائينڱي. سوريونسي تو ساري ڊنائسٽي هوتي هئ تو دير هو جائينڱي. جو محنت ڪرتي هئ وي راجا بنتي هئ باقي تو پر جاتي بنتي جائينڱي. گايا پي هوئا هئ هي پريو تيري سدگتي ڪي ليلا. ڪوئي ليلا هئ نهين. تر ڪهتي هو واہ بابا. آپڪي گت مت... سرو ڪي سدگتي ڪرني ڪي شريمت، يهه سپ سين نياري هئ. باپ ساڻ ۾ لي جاتي هئ، چوڙ نهين جاتي هئ. نراڪاري، آڪاري، ساڪاري لوڪ ڪو پي نهين جاتي. صرف سرشتي ڪي آدمي آنت ڪو جاننا وه پي ڪمپليٽ ناليچ نهين. پهلي تو موڻ وطن ڪو جاننا پري. جهان هر آتمائين رهتي هئ. اس ساري سرشتي چڪر ڪو جانني سين تر چڪرورتي راجا بنتي هو. يهه سپ ڪتني سمجهني ڪي باتين هئ. وه تو ڪه ديتي شو نام روپ سين نياري هئ. چتر پي هئ ڦر پي ڪهتي نام روپ سين نياري. ڦر ڪه ديتي سرووپا پي هئ. ايڪ ايم. پي. نين ڪها ٿا ڪ يهه مٿن نهين مانٿا ڪ ايشور سرووپا پي هئ. منش ايڪ دو ڪو مارتِي هئ، ڪيا يهه ايشور ڪا ڪام هئ؟ آڱي چل ڪر ان باتون ڪو سمجهينڱي. جب تمهاري پي ورتي هونڱي. بابا نين رات ڪو پي سمجهايا جو آڻي ڪو هوشيار سمجهتي هئ وه ائسي ائسي پتر لڪي. يهه پوري ناليچ ڪيا هئ، انڪو سمجهاڻا چاهيئي. لڪ سڪتي هو هر پوري ناليچ دي سڪتي هئ. مول وطن ڪي ناليچ دي سڪتي هئ. نراڪار باپ ڪا پي پريچي دي سڪتي هئ ڦر پر جاتي برهما اوڙ انڪي برهمڻ ڌرم ڪي باري ۾ پي سمجهاڻ سڪتي هئ. لڪشمي نارائڻ ڦر رام سيتا انهنون ڪي ڊنائسٽي ڪئسي چلتي هئ، ڦر ان سين راجائي ڪوئن چينتي هئ، وه سورب ڪهان گيا. جسسي ڪها جاتا هئ نرڪ ڪهان گيا؟ ختم هو گيا. سورب پي ختم هو جائينڱا. اس سميه پي آرٿ ڪڪ آد هوتي هئ. وه هيري جواهرات ڪي محل آدي ائسي چلي گئي جو ڪوئي نڪال نه سڪي. سوني هيري جواهرات ڪي محل ڪيي نيچي سين نڪلي نهين هئ. سومناٿ آد ڪا مندر تو باد ۾ بنا هئ، ان سين تو انهنون ڪي گهر اونچي هونڱي. لڪشمي نارائڻ ڪا گهر ڪئسا هونگا؟ وه ساري ملڪيت ڪهان گئي؟ ائسي ائسي باتين جب ودوان سڻينڱي تو وندر ڪائينڱي. تو انهنون ڪي ناليچ زبردست هئ. منش تو ڪچ پي نهين جاتي صرف سرووپا پي ڪه ديتي هئ. يهه سپ سمجهني ڪي اوڙ سمجهاڻي ڪي باتين هئ. تمکو ڌن ملتا هئ ڦر دان ڪرنا هئ. بابا تمکو ديتي جاتي

هئ، تهر پي ديتي جائو. يه اُگت خزانا هئ، سارا مدار ڌارڻا پر هئ. جتني ڌارڻا ڪرينگي اُتنا اونچ پڊ پائينگي. خيال ڪرو ڪهان ڪوڏي ڪهان هيرا. هيري ڪا مَليه سڀ سين جاسني. ڪوڏي ڪا مَليه سڀ سين ڪم. اَپي تهر ڪوڏي سين هيرا بنتي هو. يه باتين ڪي ڪسڪي سوڀن ۾ پي نه آئي. صرف سمجھينگي برور لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا، جو هو ڪر گئي هئ. باقي يه راجيه ڪب ڪس نين ديئا، يه ڪچ نهين جانتني. راجائي ڪس نين دي؟ يهان تو ڪچ پي نهين هئ. راج يوگ سين سورب ڪي راجائي ملتي هئ. يه وندر هئ نان. اچي طرح بچون ڪي ٻڌي ۾ نشا رهنا چاهيئي. پرنتمو مايا ڦر وه آستائي نشا رهندي نهين ديتي هئ. هر شو بابا ڪي بچي هئ. يه ناليچ پڙه ڪر هر وشو ڪي مالڪ بنينگي. يه ڪي ڪسڪي ٻڌي ۾ آتا هوندا ڪيا! تو باپ سمجھاتي هئ بچون ڪو ڪتني محنت ڪرني چاهيئي. گرو ڪي نندڪ نؤر نه پائي. يه يهان ڪي بات هئ. اُنڪي تو ايمر آبجيڪٽ هين نهين هئ. تمھاري تو ايمر آبجيڪٽ هئ. باپ ٿيچر گرو تينون هين هئ. تهر جانتني هو اِس پڙهائي سين هر وشو ڪي مالڪ بنتي هئ. ڪتني خبرداري سين پڙهنا اؤر پڙهنا چاهيئي. اُتسي ڪوئي بات نه هو جو نندا ڪراءِ دو. نه ڪسي سين لڙنا جهڳڙنا هئ. سڀ سين مينا بولنا هئ. باپ ڪا پريچيه دينا هئ. بابا ڪهتي هئ دي دان تو چوڻي گرھڻ. نمبرون دان هئ ديه ايمان. اِس سميه تو تهر آتمر ايماني هو اؤر پرماتمر ايماني بنتي هو. يه اُمليه جيون هئ. باپ ڪهتي هئ ڪلپ ڪلپ هر تمکو اُتسي پڙهائي آتي هئ ڦر تهر پوڻ جاتي هو. يه پي ڊراما ۾ نونڌ هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي، گيان رتن ڌارڻ ڪرني والي اؤر سروس ڪرني والي بچون ڀرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گُڊمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مَڪيه سار

- (1) سڀ سين مينا بولنا هئ، اُتسي ڪوئي بات نهين ڪرني هئ، جس سين باپ ڪي نندا هو. ديه ايمان ڪا دان ڪر آتمر ايماني اؤر پرماتمر ايماني بننا هئ.
- (2) جو گيان ڌن ملتا هئ، اُسڪا دان ڪرنا هئ، پڙهائي سين راجائي ملتي هئ اِس نشي ۾ آستائي رهنا هئ. اُتبنشن ديڪر پڙهائي پڙهني هئ.

وردان - سميه پر هر گُڻ وا شڪتي ڪو يوڙ ڪرني والي اُنيوي مورت پو

برهمڻ جيون ڪي وشيشتا هئ اُنيو. اگر ايڪ پي گُڻ وا شڪتي ڪي اُنيوتي نهين تو ڪي نه ڪي وگهن ڪي وش هو جائينگي. اَپي اُنيوتي ڪا ڪورس شروع ڪرو. هر گُڻ وا شڪتي روپي خزاني ڪو يوڙ ڪرو. جس سميه جس گُڻ ڪي آوشيڪتا هئ اُس سميه اُسڪا سوروپ بن جائو. ناليچ ڪي ريت سين ٻڌي ڪي لاڪر ۾ خزاني ڪورڪ نهين دو. يوڙ ڪرو تب وجئي بن سڪينگي اؤر ”واه ري مئن“ ڪا گيت سدا گاتي رھينگي.

سلوگن - نازڪ پن ڪي سنڪلپون ڪو سماپت ڪر شڪتيشالي سنڪلپ رچني

والي هين ڊبل لائيت رھتي هئ.